

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/164/2013
Identifikačné číslo spisu: 1412200292
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:1412200292.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti žalovanému K. A., bytom I. zastúpenému opatrovníčkou D. G., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom v Stropkove, Námestie SNP 17, o zaplatenie 851,17 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 4 C 13/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2012, sp. zn. 6 Co 360/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV uznesením zo 6. júna 2012, č. k. 4 C 13/2012-57 zastavil konanie a žalovanému ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V časti nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi svoje rozhodnutie oprel o ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. a odôvodnil ho tým, že základnou úlohou vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch a pre jej naplnenie sa predpokladá personálne a materiálne zabezpečenie, aby združenie bolo samo spôsobilé na zatupovanie účastníka (spotrebiteľa) v konaní a na poskytnutie pomoci spotrebiteľovi vrátane právnej pomoci bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Preto trovy právneho zastúpenia združenia nemožno považovať za účelne vynaložené náklady pre úspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Poukázal tiež na to, že prejednáváná vec je jednoduchým sporom a je zrejmé, že z pohľadu vedľajšieho účastníka je účasť v tomto konaní bežnou - rutinnou záležitosťou. Za týchto okolností nemožno považovať trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie vedľajšieho účastníka proti výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania, uznesením z 28. septembra 2012, sp. zn. 6 Co 360/2012 uznesenie súdu prvého

stupňa v napadnutej časti potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vedľajší účastník má síce principiálne právo na náhradu trov konania. Súčasne však vyslovil názor, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých vystupuje žalobkyňa, v ktorých pre vstup do konania nebol žiadny dôvod, pričom vedľajší účastník je vo všetkých sporoch zastúpený advokátom, vyvoláva dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom vedľajšieho účastníka nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť advokáta zastupujúceho vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V neposlednom rade poukázal na to, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu (bez toho, aby sa so žalovaným kontaktoval) a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci z podstaty svojej existencie musí byť schopný poskytnúť sám právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že mu odvolací súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu toto navrhla zamietnuť. Opatrovníčka žalovaného sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala osoba na jeho podanie oprávnená (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému ho zákona pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p. Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy. Ide totiž o uznesenie o trovách konania, a teda prípustnosť dovolania je vylúčená priamo zo zákona ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti konať pred súdom tým, že uznesenie odvolacieho súdu nebolo dostatočne odôvodnené.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s otázkou náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, osobitne prečo mu ich náhrada nebola priznaná. Stručne a jasne rozviedol svoju úvahu, či možno považovať trovy konania, ktoré si uplatnil v predmetnej veci vedľajší účastník, za účelné, resp. z akých dôvodov ich za účelné nepovažoval. Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu spĺňa požiadavky na riadne odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie uznesenia správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, nie je právne relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd sa preto správnosťou dovoláním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu z tohto hľadiska nezoberal.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné

vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy žalobkyne, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.